

Raadenes Møder. Saa maa der naturligvis sørges for, at der er Tolk til Stede, hvis det er paakrævet.

Med Hensyn til Næringsvejene skal jeg ikke udtale mig her, fordi de Erfaringer, som Delegationen i sin Tid gjorde, er fæstnet dels ved den Beretning, som blev afgivet til Rigsdagen efter Delegationens Hjemkomst, dels ogsaa ved de Debatter, der derefter fandt Sted, og ved de mange Avisartikler, der blev skrevet, o. s. v., saa jeg vil gaa ud fra, at ærede Medlemmer her har tilstrækkeligt Kendskab dertil.

Jeg vil endnu kun nævne en Erfaring; vi gjorde deroppe, eller som jeg i hvert Fald gjorde, og det var den, at de danske Tjenestemænd deroppe aldeles gennemgaaende har gjort et udmærket Arbejde, det tror jeg, man har Lov til at sige, og dette Arbejde kunde efter mit Skøn nok fortjene en noget mere kontant Paaskønnelse, om jeg saa maa sige. Jeg tror, det er et billigt Krav, at Folk, som har paataget sig Tjenesten oppe i Grønland, skal, naar de, efter at have været deroppe i 25 Aar eller saadant noget, gaar herhjem, kunne leve her hjemme af den Pension, de faar. Saaledes bør det efter min Mening være, og det forekommer mig, at dette Spørgsmaal bør tages op til Overvejelse. Det er muligt, at der saa paa andre Punkter kan spares paa Administrationen, det tør jeg ikke udtale mig om, men jeg finder i hvert Fald, at Lønningerne er et daarligt Sted at spare paa. Man maa huske paa, at disse Folk ved at gøre Tjeneste deroppe bringer deres Land et vist Offer, og at det jo navnlig kommer til at knibe for dem paa det Punkt, at Børnene, naar de begynder at blive store, skal hjem til Danmark. Det var noget, vi fik et stærkt Indtryk af, jeg tror; jeg tør sige i næsten alle Tjenestemandshjem, vi var i deroppe, og som jeg derfor har tilladt mig at fremdrage ved denne Lejlighed.

En af de faa virkelige Ændringer, der findes i Lovforslaget — udover nogle sproglige Rettelser — fra det Forslag, som tidligere var forelagt, er jo dette, at det nu kræves, at Landsfogeden skal have juridisk Uddannelse. Jeg maa sige, at efter den Erfaring, vi gjorde paa et enkelt Punkt deroppe, finder jeg det i høj Grad paakrævet, at der er en juridisk uddannet Embedsmand til Stede baade i Nord- og i Sydgrønland. Dette maa paa en eller anden Maade sikres. Om man vil kræve, at det skal være Landsfogeden, eller det kan være tilstrækkeligt, at der findes en

anden deroppe, der maaske med et Kolonibestyrerembede kan forene en saadan Uddannelse, skal jeg ikke lægge nogen afgørende Vægt paa, men jeg tror, det er absolut paakrævet, at man oppe i Grønland er i Stand til at behandle de Overtrædelser af Fiskeribestemmelserne og af — hvad skal jeg kalde det — Færdselsbestemmelserne deroppe, Adgangstilladelserne, som faktisk finder Sted.

Endelig vil jeg sige, at jeg tror, det var Delegationens Indtryk, at Danmark i det hele kan være sit Arbejde i Grønland bekendt. Jeg tror, vi har Lov til at understrege det med Stolthed. Vi har dog naaet det ved vort Arbejde deroppe, at Befolkningen giver det sikre Tegn paa, at den befinder sig vel, at den tiltager. Det er jo særdeles glædeligt at se, naar man sammenligner det med Forholdene paa Labrador, saaledes som de er oplyst i det lille Foredrag, som allerede den ærede Ordfører for Venstre har omtalt. Efter de Oplysninger, der fremsattes deri, har der i sin Tid paa Labrador været ca. 3 000 Eskimoer, og Antallet er nu reduceret til saadant noget som 500—600, og det siges udtrykkelig i Slutningen af Foredraget, at Missionærerne derovre, som gør det store bevarende Arbejde, og som ogsaa for en stor Del har taget de Handelsopgaver op, som for Grønlands Vedkommende løses af Styrelsen, kun har ringe Haab om, at det vil lykkes at faa Racen derovre bevaret. Der er jo sket store Katastrofer derovre, dels ved Ildsvaade, dels ved, at den spanske Syge og anden Sygelighed har hærget, og der siges: „Direktionen betragter Tilstanden som saa yderst kritisk, at den ikke ser nogen Vej frem. Opgaven synes uløselig og Eskimoernes Undergang kun et Tidsspørgsmaal“. Det mørke Billede, der dér oprulles, er jo af en ganske anden Karakter end det, man faar, naar man færdes i Dansk Grønland, selv om vi ogsaa dér mødte Boplads, hvor Forholdene ikke var gode. Missionen i Labrador ser en af Hovedgrundene til, at Opgaven ikke er lykkedes, deri, at der ikke dér er gennemført Afspærring af Landet. Det siges i det samme Foredrag, som jeg citerede før, at „fremmede Skibe besejler uhindret Eskimopladsene, og Følgen er blevet, at talrige Handelsmænd berejser Kysten om Sommeren, selv slaar sig ned blandt Eskimoerne eller gennem Opkøbere paafører Missionen en højst ubehagelig Konkurrence; navnlig søger de at opkøbe alt Pelsværk ved at byde en ringe Overpris, som de saa udligner ved at sælge en Masse Bras til ublu Priser, medens Missio-